

De kinderen, wel, zijn als vogeltjes blijde!

— Vang! roept een moedertje en werpt met den bal.

En het kindje vangt mis en schatert van blijheid.

— Vang! roept het moedertje weer, op de bank.

— On n'est heureux qu'à cet âge-là," zegt een tweede vrouwtje, ook op de bank, schamel in de kleeren, met aan hare voeten haar ouden keeshond, een filosoof, die haar gelijk geeft.

Belleville:

RITJE VAN VERLANGEN.

De oude wordt in het rijtuig geheschen; het is een heel geval, en de burens kijken uit de vensters, voorbijgangers maakten een groepje, terzij van den fiacre, zooals bij eene bruiloft.

Het is een heel geval, nog al wat drukte, en daar is toch al veel rumoer in de straat. Telkens rijtuigen, ratelend voorbij, wagens en karren en weer rijtuigen, en dan de zware, dreigende omnibus, waar de menschen de hoofden reiken over het hekjen der imperiale, nieuwsgierig naar het standje, in de verveling van hun rit. Op de trottoirs menschen die vlug gaan en meer nog menschen die langzaam gaan, kinderen die zich dóórdringen, tastend met de voelhoornhandjes, om een wegjen te banen, smal en slingerend; honden, die er nog eerder komen, verdwijnende onder en tusschen de menschen, kalm en bedachtzaam, altoos ruikend, telkens stilhoudend, en een omweg makend voor den fiacre van den oude....

Nu zijn hier ook twee agenten bijgekomen, die langzaam aantraden, naast mekaar, als van een begrafenis, pratend ook en onverschillig, thans hier toezien omdat z'er bij hooren, *blasé* in hun luie nieuwsgierigheid.

De mannen, die den oude van boven droegen, hebben de petten afgenomen en vegen het voorhoofd met bonte doeken, die ze trokken uit hun hooge, dikke broekzakken. De dochter, met haren zoon, schikt de kussens en dekens om den oude heen. Twee kinderen staan terzij, aan den buitenkant van het rijtuig en richten zich op de teenen: zoo kunnen zij alles zien.

«De menschen praten, droomen.»

De oude zit daar ineengeschrompeld, heelemaal zonder kracht in den rug, het hoofd voor driekwart verborgen in een doek die over zijn pet is gebonden, suf in de oogen, het lijden om den mond, de rechterhand, mager, uitstrekkend onder hevige beven, uitstrekkend als een laatste daad.

— Là, ça y est, père, zegt de dochter, zelftevreden in haar toon van